

ATLETE ROMÂNCE PRINTRE CELE MAI BUNE 10 PERFORMERE DIN LUME PE PROBE

PARIS, 24 (Agerpres). — În clasamentele celor mai bune zece atlete din lume pe anul 1980 figurează și patru sportive din România: Eva Zörgö-Raduly, locul 4 la aruncarea suliței — 68,80 m; Fița Lovin, locul 6 la 800 m 1:56,7; Maricica Puică, locul 8 la 1.500

m — 3:59,3 și Florența Tacu, locul 10 în proba de aruncarea discului — 67,02 m. De asemenea, echipa feminină de stafetă 4 x 400 m a României este clasată pe locul patru, loc ocupat și la Jocurile Olimpice de vară de la Moscova.

PROBLEMELE ȘAHULUI COMPETIȚIONAL ÎN VIZIUNEA LUI A. KARPOV

MOSCOVA, (Agerpres). — Referindu-se la recenta olimpiadă de șah, campionat mondial Anatoli Karpov a declarat că „Sistemul elvețian este cu totul inacceptabil în întrecerile pe echipe, deoarece lasă prea multe pe seama purei întâmplări. Uniunea Sovietică, a spus el, are o experiență proprie în această privință, dar aceasta s-a dovedit negativă și a determinat renunțarea la sistemul elvețian încă în preliminariile campionatului mondial”.

În privința Campionatului mondial individual, A. Karpov a spus: „Am început încă de pe acum pregătirea meciului de anul viitor. Totul va deveni clar în funcție de rezultatul finalei

pretendenților, care a început la 20 decembrie, în Italia. Ca întotdeauna, pregătirea analitică nu poate fi însă separată de cea privind menținerea unei forme sportive bune, și de aceea intenționez să particip în perioada următoare la 2-3 turnee puter-nice”.

O PROGNOZĂ A EVOLUȚIILOR RECORDURILOR MONDIALE LA NATAȚIE

MÜNCHEN (Agerpres). — Profesorul Gunter Köhn, cercetător științific la Universitatea din Saarbrücken, specialist al prognozei în domeniul sportului, a conceput un creier electronic, care pe baza datelor furnizate, prevede evoluția recordurilor mondiale la natație pentru anul 2000 și chiar în primul deceniu al mileniului al treilea. Pe baza acestor previziuni s-a stabilit că toate recordurile feminine de la începutul secolului mileniu vor fi superioare celor masculine din prezent.

Iată cum vor progresa recordurile la cîteva dintre probe: 100 m liber bărbați: în 1984, data Olimpiadei de la Los Angeles — 48,5; în anul 2000 — 46,6, dincolo de anul 2000 — 45,1; 100 m liber femei: 53,8; 51,1 și 49,0; 100 m flutur bărbați: 53,1 — 51,1 — 49,4; 100 m spate femei: 59,9 — 56,7 — 54,4.

FINALA CANDIDAȚILOR LA TITLUL MONDIAL DE ȘAH

ROMA, 24 (Agerpres). — Cea de-a treia partidă a finalei candidaților la titlul mondial de șah, care se desfășoară la Merano (Italia) între marii maeștri Robert Hübner și Viktor Korcinoi, s-a încheiat remiză la mutarea a 34-a.

Scorul meciului se menține egal: 1½-1½ puncte.

În partidă a patra, Viktor Korcinoi va juca cu piesele albe.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

RECORD PE PATINOARUL DIN INZELL

Cu prilejul unui concurs de patinaj viteză desfășu-

rat la Inzell, Monika Holzner a stabilit un nou record vest-german în proba de 500 m, cu timpul de 42,99,00. În proba similară masculină, victoria a revenit lui Peter Ederer 39,68,00.

MECIURI DE HOCHET

● Orașul suedez Mora a găzduit meciul amical de hochei pe gheață dintre selecționatele secundare ale Suediei și U.R.S.S., încheiat cu scorul de 5-1 (1-0, 2-0, 2-1) în favoarea jucătorilor sovietici.

● În meci retur pentru sferturile de finală ale „Cupei

campionilor europeni” la hochei pe gheață, echipa suedeză Brynaes a înțrecut în deplasare, cu scorul de 5-4, formația vest-germană ERC Mannheim. Învingători și în primul joc, hocheiștii suedezi s-au calificat pentru semifinalele competiției.

CUPA EUROPEI LA SCHI

Pe pîrtia de la Parpan (Elveția) proba masculină de slalom special, a revenit elvețianului Joel Gaspoz — 1:38,72. L-au urmat Paul Frommelt (Liechtenstein) — 1:39,09 și John Buxman (S.U.A.) 1:39,15.

Fază din recentul turneu internațional de hochei de la Moscova, în care apărătorii echipei U.R.S.S. — cîștigătoare a competiției — resping o acțiune la poartă a atacanților reprezentativei Cehoslovaciei.

BASCHET ● În prima zi a turneului internațional masculin de la Madrid, echipa braziliană „Série” din Sao Paulo a înțrecut cu 112-110 (61-59) formația Partizan Belgrad. Într-un alt joc, Real Madrid a dispus cu 100-84 (42-37) de echipa Contonificio Badalona.

CICLISM ● Concursul de ciclocros de la Ambrabeta (Spania) a fost cîștigat de sportivul belgian Freddy Schacht, cronometrat pe distanța de 20 km cu timpul de 1h 03:39. Pe locul doi, la 38 secunde de învingător, a sosit spaniolul Mayora.

LUPTE ● Între 30 ianuarie și 1 februarie, la Tbilisi, un mare turneu de lupte libere, la care și-au anunțat participarea sportivi din Bulgaria, S.U.A., Canada, România, R. D. Germană, Ungaria, Cuba, R.P.D. Coreeană. ● La Sofia s-a desfășurat întîlnirea amicală de lupte greco-romane dintre echipele Bulgariei și

• TELEX •

Turciei. Gazdele au cîștigat cu 9-1. Unicul punct al oaspetilor a fost realizat de Metin (categoria 68 kg) învingător prin tîg în fața lui Stalkov.

ȘAH ● După cinci runde în campionatul european pentru juniori mici, de la Groningen, conduce Akesson (Suedia) cu 5 p, urmat de Danailov (Bulgaria) și Leski (Franța) — cu cîte 4 p.

TENIS ● La Melbourne încep vineri întrecerile campionatelor internaționale ale Australiei, ultimul mare turneu al anului. Organizatorii l-au desemnat ca principal favorit pe argentinianul Guillermo Vilas, cîștigătorul ultimilor două ediții ale acestui tradițional concurs. Printre ceilalți favoriți se numără cehoslovacul

SPORTIVII CUBANEZI DOMINĂ CU AUTORITATE BOXUL AMATOR MONDIAL

● Box ofensiv, mereu activ, dar și mijloace corespunzătoare de apărare

O retrospectivă atotcuprinzătoare a boxului amator mondial, bazată pe date concrete, este posibilă din doi în doi ani, atunci cînd, cu prilejul campionatelor mondiale sau Jocurilor Olimpice, se reunesc cei mai valoroși pugiliști din toate țările lumii. Anul 1980 este unul dintre cei care oferă asemenea condiții, făcînd posibilă alcătuirea unor clasamente pe categorii de greutate sau pe echipe, turneul olimpic '80 fiind încă proaspăt în memoria noastră.

Rezultatele întrecerilor de la Moscova sînt cunoscute. Concursul s-a încheiat cu un succes net al pugiliștilor cubanezi, cîștigători a șase titluri de campioni olimpici, două medalii de argint și două de bronz. Deci, zece sportivi din cei 11 echipieri ai Cubei au urcat pe podiumul de premiere! Juan Hernandez (coșos), Angel Herrera (semiușor), Andres Aldama (semimijlocie), Armando Martinez (mijlocie mică), Jose Gomez (mijlocie) și Teofilo Stevenson (greu) s-au dovedit imbatibili, deși unii dintre ei au evoluat la categorii superioare de greutate (A. Herrera, A. Aldama).

Depășindu-și toate performanțele anterioare, boxul cubanez se situează deosebit în anul 1980 pe primul loc în clasamentul mondial. Baza-bucine se continuă pe vigoarea lor binecunoscută, pugiliștii din Cuba au reușit însă să-și îmbunătățească mult și tehnica de luptă (la toate distanțele), dominînd cu autoritate turneul olimpic.

După succesul realizat la C.E. de la Köln (șapte titluri de campioni europeni) boxerii sovietici promiteau să producă o surpriză și la J.O. Aceasta, judecînd prin prisma talentului și tineretului gamurii alinate la campionatele continentale și, firește, ținînd seama și de faptul că la J.O. sportivii din U.R.S.S. evoluau pe teren propriu. Și, după primele întreceri, se părea că ei sînt capabili să răstoarne ierarhia stabilită la ultimele mari confruntări de nivel mondial: J.O. de la Montreal și C.M. de la Belgrad. Dealtfel, opt dintre pugiliștii țării gazdă promovează în semifinale, șapte dintre ei depășind cu bine și acest obstacol. Dar, a venit seara finalelor,

Dumitru Cipere (dreapta) — medaliat cu bronz la J.O. de la Moscova — unul dintre cele mai promițătoare talente ale boxului românesc actual.

cînd dintre toți reprezentanții U.R.S.S., numai unul singur — Samil Sabirov — a reușit să obțină o victorie (discu-tabilă) și să devină campion olimpic.

Deși, boxul sovietic a făcut progrese însemnate față de ultimele confruntări de nivel mondial, odată cu înaintarea spre finalul competiției, forma lor sportivă, potențialul lor de luptă, a început să scadă, în loc să crească, așa cum s-a observat la pugiliștii cubanezi și la unii reprezentanți ai altor țări care și-au înscris numele pe lista campionilor olimpici.

O așteptabilă creștere valorică s-a constatat și în boxul din R.D.G. (6 sportivi pe podium olimpic), Polonia (3 medalii), Bulgaria (un campion olimpic și o medalie de bronz), Iugoslavia și Italia (cîte un campion olimpic). Au mai urcat pe treapta a doua a podiumului de premiere venezuleanul Jose Pinango (în dauna lui Dumitru Cipere) și ugan-dezul Jones Mugabi.

În clasamentul pe medalii, România a ocupat locul 10-11, la egalitate cu Ungaria, ambele loturi obținînd cîte două medalii de bronz. Chiar dacă boxerii români n-au realizat performanțele scontate, cele două locuri sînt ocupate de Dumitru

Cipere și Valentin Silaghi reprezintă un mic pas înainte față de ultima mare confruntare de nivel mondial (C.M. de la Belgrad), unde nici un reprezentant al țării noastre n-a reușit să urce pe podiumul de premiere. Ar mai fi de adăugat faptul că, în sferturile de finale, Georgică Donici a fost oprit de... arbitru din drumul său spre o medalie, el fiind superior în ring polonezului Pavel Szpacz. Totuși, față de condițiile de pregătire care au fost asigurate boxerilor români în vederea participării la J.O. se apreciază că progresul realizat față de C.M. de la Belgrad este nesemnificativ, rezultatele fiind mult sub nivelul celor obținute la J.O. de la Montreal.

O scurtă caracterizare a boxului competitiv pe plan mondial: lupta ofensivă, permanent activă pe parcursul celor 9 minute, dar, în special, în finalul reprizelor. Medaliații olimpici de la Moscova cunosc bine toate mijloacele de atac la diferitele distanțe de luptă, posedă lovitură cu care pot cîștiga partide înainte de limită și, mai cu seamă, știu foarte bine să se apere, capitol la care reprezentanții noștri s-au dovedit deficienți.

Mihai TRANCA

DIN PRESA STRĂINĂ

SE JUCA MAI BINE FOTBAL, ALTĂDATĂ?

Iată o temă care pasionează pe iubitorii sportului cu balonul rotund și rămîne mereu controversată. La întrebarea de mai sus, nu puțini dintre aceia care au văzut la lucru pe fotbalistii generațiilor trecute răspund cu un „DA” curajos. Se justifică însă total o asemenea poziție? Deceniul gazetarilor sportivi vest-germani, dr. Friedbert Becker, este de altă părere, așa cum și-o exprimă într-un amplu articol publicat în ultimul număr al buletinelui „F.I.F.A. NEWS” din care extragem următoarele pasaje:

Răspunsul nu poate fi decît un „NU” tranșant și fără echivoc. În fapt, acum se joacă mai bine decît cu decenii în urmă. Și aceasta nu este alt decît de greu de dovedit în fotbal, așa cum a devenit evident pentru alte discipline sportive. Dacă, de exemplu, marelui alergător Paavo Nurmi, cu recordurile sale mondiale din vremea sa, ar concura în zilele noastre, el ar fi înțrecut chiar și de juniori. El n-ar putea participa la Jocurile Olimpice. Sau celebrii înalțatori de altădată, cu Weissmuller în frunte, ar fi bătută la ora actuală și de înalțători.

Dacă lucrurile stau așa în atletism și natație, de ce ar fi altfel la fotbal? Pot să afirm cu certitudine că marea echipă Arsenal Londra din anii '20 și '30, sau echipa-minune („Wunder-team”) a Vinerii anilor 1928-34, naționala Ungariei din 1950-55, celebrele formații ale deceniilor trecute Rapid și Austria, Sparta și Slavia Praga, MTK Budapesta, Juventus Torino, F.C. Nürnberg, Schalke 04, toate fără excepție

ar fi învinse astăzi și de echipele din divizia secundă. Să aducem un singur argument. „Sutul-foarfecă” era denumit acum 50 de ani „lovitura Caligaris” după numele celui care a prezentat-o pentru prima oară, italianul Caligaris. Era pe vremea aceea, o senzație tehnică. Actualmente, o cunoaște orice tînr jucător mai abil, în întreaga lume.

Din aceasta, nu trebuie să tragem concluzia prematură că jucătorii de altădată erau mai puțîn talentați decît cei de azi. Dar lor li se cerea mult mai puțin, decît se cere celor din vremea noastră. În primul rînd, fotbalul actual pretinde înfînt mai mult efort, o condiție fizică superioară, mai multă forță și viteză. În al doilea rînd, fotbalistilor de azi li se cere un bagaj tehnic mult superior, precum și cunoștințe tactice foarte avansate.

Tactica de joc a echipei s-a modificat fundamental în răstimpul scurs, ca și misiunea fiecărui jucător în parte. Raza de acțiune a jucătorului s-a mărit incomparabil. De la posturi fixe păstrate în teren, s-a ajuns azi la acoperirea întregului spațiu de joc pentru fiecare echipier, excepție făcînd doar portarul. De exemplu, cum am putea compara un apărător, chiar celebru, din acele vremuri — să zicem Minelli (Elveția), Djalmá Santos (Brazilia), Hapgood (Anglia), Sesta (Austria) — cu cei din elita actuală? Sarcinile lor sînt mult diferite. Încă de acum două decenii, italianul Facchetti și vest-germanul Schnelliger demonstrau în mod magistral arta pătrunderii din defensivă în spațiul advers, prin atacul necrutătoare. Ceea ce a făcut din argentinianul Di Stefano un jucător mult deasupra mediei a fost știința mișcării continue de pe pozițiile cele mai înaintate, de suțur, la cele de la mijlocul terenului și în apărare. Dar aceasta nu se poate face decît cu prețul unor cunoștințe tehnice și tactice, ca și unei pregătiri fizice cu totul superioare.

Și o ultimă problemă controversată. Care este motivul — așa cum s-a observat la edițiile 1974 și 1978 ale C.M. — că echipele frunțate prezintă mai puțin „so-listi”? Marile vedete nu mai apar cu pregnanță din masa jucătorilor. Explicația este simplă: fotbalul a devenit un joc mult mai colectiv ca altădată, iar a te distinge dintr-un număr din ce în ce mai mare de jucători de clasă este foarte greu. Ca să devii astăzi un fotbalist cu adevărat „mare” trebuie să lupți cu îndrăzneală, să-ți faci loc cu trudă multă. Ceea ce, desigur, este tot în beneficiul fotbalului.